

'യ'കാര വിവാദം: കണ്ട്തും കേട്ടതും എഴുതിയതും വിനയായി മാറുമ്പോൾ

സന്തോഷ് പാലാ

അടുത്ത കാലത്ത് പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ട ചില ലേഖനങ്ങളാണ് എന്നെ ഇതെഴുതാൻ പ്രേരിപ്പിച്ചത്. പ്രൊഫസർ ഡോ.ജോയി ടി.കുഞ്ഞാപ്പു എഴുതിയ 'യ്ക്ക്' യുടെ പോക്കും 'ക്ക്' യുടെ വരവും: അമേരിയ്ക്ക് അമേരിക്ക ആയ കഥ എന്ന ലേഖനവും അതിനു മറുപടിയായി ശ്രീമതി ത്രേസ്യമ്മ തോമസ് നാടാവളിൽ എഴുതിയ 'ക്ക്' വന്ന വഴിയും 'യ്ക്ക്' പോയ പോക്കും: ഒരു അക്ഷര വിവാദം എന്ന ലേഖനവുമാണ് ഇതിൽ പ്രധാനപ്പെട്ടവ. പിന്നീട് ഡോ. എൻ. പി. ഷീലയും, ഡോ. നന്ദകുമാർ ചാണയിലും, ശ്രീ. ജോർജ്ജ് നടവയലും ചില അനുബന്ധ ലേഖനങ്ങളുമായി രംഗത്തെത്തുകയും ചെയ്തു.

പ്രൊഫസർ ഡോ.ജോയി ടി.കുഞ്ഞാപ്പുവിന്റെ ലേഖനത്തിന്റെ ആദ്യഭാഗത്ത് മലയാളത്തിലെ സാഹിത്യ ചരിത്രങ്ങൾ!, കേരളത്തിലെ വിവിധ ദേശങ്ങളിലുള്ള ഭാഷാ പ്രയോഗങ്ങൾ എന്നിവ പരിചയപ്പെടുത്തുന്നുണ്ട്. വിജ്ഞാനപ്രദമായ നിരവധി വ്യാകരണവിഷയങ്ങളുവതരിപ്പിച്ച് സാവധാനം 'യ' കാരത്തിന്റെ നിയമത്തിലേക്കും കടക്കുന്നു. വിവിധ വ്യാകരണ ഗ്രന്ഥങ്ങളിലേക്കും അവയിലൂടെ ഉരുത്തിരിയുന്ന ചില നിയമങ്ങളുമൊക്കെ പ്രതിപാദിക്കുന്നുണ്ട്. എൻ കെ ദേശത്തിന്റെ 'മുദ്രയിലും' എന്റെ ആദ്യ കവിതാ സമാഹാരമായ 'കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പച്ചയിലും' 'യ'കാര പ്രയോഗം പലയിടത്തും കാണുന്നത് ശ്രദ്ധയിൽപ്പെടുത്തുന്നു. 'യ'കാരത്തിലെ ചില നിയമങ്ങളൊക്കെ പരാമർശിച്ചശേഷം ഇക്കാര്യത്തിലെ പൊതു മതം കൂടി അദ്ദേഹം

വെളിപ്പെടുത്തുന്നുണ്ട്. 'യ' കാരത്തെക്കുറിച്ച് ഒരു സ്വതന്ത്ര അഭിപ്രായം അദ്ദേഹം പറയാത്തത് കുറെയേറെക്കവിതകൾ വായിച്ചതു കൊണ്ട്യും അതിലെ പ്രയോഗങ്ങൾ കണ്ട്തു കൊണ്ട്യുമാണെന്നു അനുമാനിക്കുന്നു. ചില സ്ഥല നാമങ്ങളെഴുതുന്നതിൽ വന്ന വ്യതിയാനം, അതിന്റെ പ്രായോഗികത തുടങ്ങിയ കാര്യങ്ങൾ സൂചിപ്പിച്ചു കൊണ്ട് ഒരു വെടിക്കെട്ടിനുള്ള എല്ലാ കോപ്പുകളുമൊരുക്കി ലേഖനമവസാനിക്കുന്നു.

തുടർന്ന് രംഗത്തെത്തിയ ശ്രീമതി ത്രേസ്യമ്മ തോമസ് നാടാവളിൽ ഇങ്ങനെയുള്ള സംശയങ്ങൾക്ക് കാരണം ഭാഷ അറിയാത്തവരാണെന്നും , ഭാഷ പഠിപ്പിച്ചവരുടെ തെറ്റാണെന്നും അച്ചടിച്ചവന്റെ തെറ്റാവാമെന്നും നിശിതമായ ഭാഷയിൽ വിമർശിക്കുന്നു. കേരളപാണനീയത്തെക്കുറിച്ചും വ്യാകരണനിയമങ്ങളെക്കുറിച്ചുമെല്ലാം വിശദമായി എഴുതുകയും കൂട്ടത്തിൽ എന്റെ കവിതാപുസ്തകത്തിൽ 'യ'കാരം ആവശ്യമില്ലാതെ ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നെന്നും തെറ്റാഴ്ചയുതിയാലും അതു തെറ്റാണെന്നും ചൂരലുയർത്തി പറയുന്നു. വ്യാകരണവിഷയങ്ങൾ ഉദാഹരണ സഹിതം നന്നായി വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്.

എന്റെ കവിതയെക്കുറിച്ചുള്ള ചില പ്രതിപാദ്യങ്ങൾ ഈ ലേഖനങ്ങളിൽ കടന്നു വന്നതിനാലാണ് ഒരു മറുപടി എഴുതുന്നത്.

എനിക്ക് ഇത്തരം ചില സംശയങ്ങൾ കവിത എഴുതുമ്പോൾ തന്നെ ഉണ്ടായിരുന്നു എന്നു സൂചിപ്പിക്കട്ടെ. വ്യാകരണപ്പുസ്തകങ്ങളിലെ ചില ഉദാഹരണങ്ങളും പല കവികളും ഇങ്ങനെ ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നതിനാൽ കുഴപ്പമില്ല എന്നും വിശ്വസിച്ചാണ് ഞാൻ പലയിടത്തും 'യ'കാരം എഴുതിയത് എന്നതാണ് സത്യം. ചിരുകുന്ദം ചിലയിടങ്ങളിൽ അക്ഷരത്തെറ്റായും കടന്നുകൂടി. ഇത്രയും വിവാദങ്ങൾ ഉണ്ടാവുമെന്ന് സ്വപ്നേപി കരുതിയിരുന്നില്ല. പുസ്തകത്തിൽ പലപ്പോഴും അറിഞ്ഞും അറിയാതെയും പല തെറ്റുകളും കടന്നുകൂടാം. കവിതാസമാഹാരം കൊടുത്ത് അഞ്ചു മാസത്തിന് ശേഷമെങ്കിലും തെറ്റുകൾ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയല്ലോ. ഇങ്ങനെയുള്ള പല വിമർശനങ്ങളുമാണ് എന്നെ വീണ്ടും കവിതയിൽ തെറ്റും ശരിയും കണ്ടെത്താൻ സഹായിക്കുന്നതും എനിക്ക് മാർഗനിർദ്ദേശമാകുന്നതും. എന്റെ പുസ്തകം തന്നെ പഠനവിധേയമാക്കിയതിന് രണ്ട് പേരോടും വളരെ നന്ദിയുണ്ട്.

ഇനി എന്റെ ഭാഗം കൂടി കേൾക്കുക.

സാഹിത്യകാരും ഭാഷാപണ്ഡിതരും തമ്മിലുള്ള തർക്കങ്ങൾ ഇന്നോ ഇന്നലെയോ തുടങ്ങിയതല്ല. കേരളത്തിന്റെ കാര്യമെടുക്കുകയാണെങ്കിൽ 'മലയാളം വിഭാഗം' കാരും, മലയാളത്തിൽ ബിരുദം, ബിരുദാനന്തരബിരുദം, എം ഫിൽ, പി ച്ച് ഡി ബിരുദം തുടങ്ങിയവ നേടിയവരും ധാരാളം. ഇംഗ്ലീഷ്, ഹിന്ദി, സംസ്കൃതം, അറബി തുടങ്ങിയ മറ്റു ഭാഷാ ബിരുദക്കാരും, ഭാഷാശാസ്ത്രം മാത്രമായി പഠിക്കുന്നവരും വേറെ. ഇവരെല്ലാം പ്രധാനമായും സാഹിത്യസൃഷ്ടികൾ നടത്തുന്നത് മലയാളത്തിലാണ്. ഇവരെല്ലാം പ്രത്യക്ഷമായോ പരോക്ഷമായോ ഭാഷയുടെ പുരോഗതിക്ക് നല്ല കാര്യങ്ങൾ ചെയ്യുന്നുണ്ടെങ്കിലും സാഹിത്യരംഗത്ത് തിളങ്ങാനുള്ള ഭാവനാവില്ലാസവും കഴിവും വളരെക്കുറച്ചു പേർക്കേ കിട്ടിയിട്ടുള്ളൂ എന്നതാണ് സത്യം. അതുകൊണ്ട് അക്കാഡമിക്ക് വാലുകളില്ലെങ്കിൽക്കൂടി ബഷീറും മായവിക്കുട്ടിയും മലയാളത്തിന്റെ താരങ്ങളായത്. ഇടശ്ശേരിയും വൈലോപ്പിയും, കുഞ്ഞിരാമൻ നായരും അയ്യപ്പനും ചുള്ളിക്കാടും സെബാസ്റ്റ്യനും പവിത്രൻ തീക്കുന്നിയും ഒക്കെ പാഠപുസ്തകങ്ങളിലായത്. അപൂർവ്വം ചില അധ്യാപകർ ഭാഷാ ശാസ്ത്രത്തിൽ ഗവേഷണം ചെയ്യുകയും ഭാഷയ്ക്ക് മികച്ച സംഭാവനകൾ നൽകുകയും ചെയ്യുന്നത് ഇത്തരൂണത്തിൽ വിസ്മരിക്കാനാവില്ല.

മലയാളത്തിൽ പത്താം ക്ലാസ് വരെ മാത്രം അടിസ്ഥാന വിദ്യാഭ്യാസമുള്ള എന്റെ കവിതാപുസ്തകം, അല്ലെങ്കിൽ പ്രശസ്ത കവി എൻ കെ ദേശത്തിന്റെ കവിതാസമാഹാരം മാത്രമായി ഈ വിഷയം ചർച്ച ചെയ്യാൻ എടുക്കുമ്പോൾ പഠനത്തിന്റെ ഗഹനത നഷ്ടപ്പെടില്ലേ? പഠനത്തിന്റെ ഉദ്ദേശശുദ്ധിയിൽ സംശയം വന്നാൽ തെറ്റുണ്ടോ? കവിതാപുസ്തകത്തിൽ തെറ്റുകൾ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അതു തീർച്ചയായും പഠിക്കുകയും തിരുത്തുകയും ചെയ്യും. മലയാള ഭാഷയിലെ പല കവികളുടെയും കവിതകൾ വായിച്ചാണ് കവിതയെക്കുറിച്ച് ചിലതൊക്കെ മനസ്സിലാക്കുന്നത്. അതുകൊണ്ട് തന്നെ പുതിയ തലമുറയിലെ പല കവികളെപ്പോലെ അക്കാഡമിക് പണ്ഡിതർക്കും വ്യാകരണപ്പുലികൾക്കും ഞാൻ വെറും നേരംപോക്കുകാരനും പാരമ്പര്യ നിഷേധിയുമാകാം. ഇതിനർത്ഥം വ്യാകരണ നിഷേധിയെന്നല്ല താനും. കവിതകൾ ഞാൻ എന്റെ 'ഭാഷ'യുപയോഗിച്ച് എഴുതുന്നു. വായനക്കാരെയെല്ലാം തൃപ്തിപ്പെടുത്തുകയെന്നത് വിഷമകരമായ ജോലിയാണ്.

കവിതയിൽ ഗ്രാമ്യഭാഷയോ വായ്മൊഴിയോ ഒക്കെ കവി ഉപയോഗിച്ചെന്നിരിക്കാം എന്ന് ശ്രീമതി ത്രേസ്യമ്മ തോമസ് നാടാവങ്ങളിൽ പറഞ്ഞതിനോട് നൂറ് ശതമാനം യോജിക്കുന്നു. എന്റെ വർത്തമാനത്തിലെപ്പോഴും ഉപയോഗിക്കുന്നതു അപ്പടി പകർത്തിയതുകൊണ്ടും ചിലയിടങ്ങളിൽ എനിക്ക് ആ പ്രയോഗത്തിനോട് ഒരു 'പ്രത്യേക മമത' അനുഭവപ്പെട്ടതുമാണ് ഇത്രയേറെ പ്രശ്നമായത്. പൊതുവേ കവികൾ ഇതുപോലുള്ള വിവാദങ്ങളിൽ ചെന്നു പെടാതിരിക്കാൻ സൗകര്യപൂർവ്വം 'യ'കാരം മേൽപ്പറഞ്ഞിടത്ത് പരമാവധി ഒഴിവാക്കാറുണ്ട്. ഉച്ചരിക്കുമ്പോൾ ശരിയായിക്കൊള്ളുമെന്നാണ് അവരുടെ പക്ഷം. ഉച്ചരിക്കുന്നതപ്പടി എഴുതേണ്ട എന്നും ന്യായം പറയുന്നു. ഇങ്ങനെയൊക്കെയാണെങ്കിലും ഈ പ്രയോഗം തീർത്തും തെറ്റാണ് എന്ന വിശ്വാസമെനിക്കില്ല. അർത്ഥവ്യത്യാസം വരില്ലെങ്കിൽ ഉപയോഗിക്കുന്നതിൽ തെറ്റില്ല എന്നതായിരുന്നു ഇതുവരെയുള്ള എന്റെ മതം. പല പഴയ കവികളും പുതിയകവികളും ഈ രീതിയിലെഴുതിയിരിക്കുന്നത് വായിച്ചിട്ടുണ്ട്.

താഴെക്കാട്ടെത്തിരിക്കുന്ന ചില 'യ'കാര പ്രയോഗങ്ങൾ ഒന്നു ശ്രദ്ധിക്കുക. അതു മുഴുവൻ അക്ഷരത്തെറ്റാണെന്നോ, അച്ചടിപ്പിഴകാണെന്നോ, അവർക്ക് ഭാഷയറിയാത്തവരായതുകൊണ്ടാണെന്നോ പറയാൻ പറ്റില്ല (അച്ചടിപ്പിഴകായിരിക്കുമോ എന്ന സംശയം എപ്പോഴും ബാക്കിയുണ്ട്). ഇതൊരു തെറ്റല്ല എന്ന എന്റെ കണ്ടെത്തൽ പുസ്തകം അച്ചടിക്കുന്നതിനു മുൻപേ ഉരുത്തിരിഞ്ഞത് ഇങ്ങനെയുള്ള ചില വായന മൂലമാണ് എന്നതാണ് സത്യവും. എന്റെ അധ്യാപകരെ ദയവ് ചെയ്ത് ഇക്കാര്യത്തിൽ വെറുതെ വീടണേ. മിക്കവാറുമെല്ലാ പ്രമുഖകവികളുടെയും കവിതകളിൽ ഏറിയും കുറഞ്ഞും ഈ പ്രയോഗങ്ങൾ

കടന്നുവരുന്നുണ്ട് എന്നതാണ് വായനാനുഭവം.

‘യ’കാര പ്രയോഗങ്ങൾ ചില ഉദാഹരണങ്ങൾ

ചിരിയ്ക്കുമ്പോഴും വെൺമണൽത്തരികളേ (ശംഖനാദം-പി കുഞ്ഞിരാമൻ നായർ)
അകലേയ്ക്കെങ്ങോ (സംക്രമസന്ധ്യയിൽ- പി)
നിഴലിയ്ക്കും(കവിത നിത്യരോദനം- ഇടപ്പള്ളി രാഘവൻ പിള്ള)
പൊഴിച്ചേയ്ക്കാം (കവിത ഒരു കാൾ -ഇടപ്പള്ളി)
ലോകത്തിനാവർത്തിയ്ക്കേണമെന്നായിരിയ്ക്കാം (നാലപ്പാട്ട് നാരായണമേനോൻ-ഓണക്കാഴ്ച)
സ്പന്ദിയ്ക്കും ,ലാളിയ്ക്കുക (ബാലാമണിയമ്മ- ഓണം)
പോയതിൽ നിന്നിനിയെന്നോ വിരിയുന്നായതിലേയ്ക്കുക (വൈലോപ്പിള്ളി,ഓണപ്പാട്ടുകാർ)
പുഷ്പിപ്പിയ്ക്കും,ഞാനാമോദിയ്ക്കേ (വൈലോപ്പിള്ളി,കയ്പവല്ലരി)
പൊളിയ്ക്കും,സ്പർശിയ്ക്കട്ടേ (വൈലോപ്പിള്ളി, പടക്കളത്തിലെ പൂമ്പാറ്റ)
ദ്രോഹിയ്ക്കരുത് ,വിസ്മയിയ്ക്കയും (വൈലോപ്പിള്ളി, എണ്ണപ്പുഴുക്കൾ)
ഉമ്മറത്തിരിയ്ക്കവേ,ചോദിയ്ക്കേ,കൈപിടിയ്ക്കവേ,ദ്രോഹിയ്ക്കേ,ഉല്ലസിയ്ക്കുക,പാലിയ്ക്കുകിൽ,വെള്ളിരിയ്ക്കപോൽ (വൈലോപ്പിള്ളി, വിഷ്ണുക്കണി)
മണ്ണിലേയ്ക്ക് തന്നെ (അക്കിത്തം ആണ്ട്മുളപൊട്ടൽ)
മുന്നിലേയ്ക്കെത്തിയ (ഒ എൻ വി നീലക്കണ്ണുകൾ)
ഇതുവരേയ്ക്കുമിതുവരേയ്ക്കും (അയ്യപ്പപ്പണിക്കർ- ഉർവ്വശി)
വാഴുമവലത്തിലേയ്ക്കിനി (സുഗതകുമാരി-കവിതാസമാഹാരം തുലാവർഷപ്പച്ച പേജ്87)
പുഴയിലേയ്ക്കായ് (സുഗതകുമാരികവിതാസമാഹാരംതുലാവർഷപ്പച്ച പേജ് 107)
നാട്ടിലേയ്ക്കെത്തിയോരമ്മേ (സുഗതകുമാരി-കവിത കാത്യ)
ഭൂമിയിലേയ്ക്കൊടുമായി (സുഗതകുമാരി കവിത-പാദപ്രതിഷ്ഠ)
എന്റെ സ്വപ്നങ്ങൾക്കുള്ളിലേയ്ക്കെത്തിനോക്ക മീണികുടുംബങ്ങളുടെ പകലിലേയ്ക്ക് നിങ്ങളുടെ ഓരികളിലെ
രാത്രികളിലേയ്ക്ക് (സച്ചിദാനന്ദൻ കവിതകൾഅകം പേജ് 56)
ഒരോ പുവും അതിന്റെ തേനിലേയ്ക്കും സുഗന്ധത്തിലേയ്ക്കു ആദ്യത്തെ മഴ പ്രകൃതിയുടെ മതത്തിലേയ്ക്ക്
(സച്ചിദാനന്ദൻ കവിതകൾ അകം പേജ് 57)
നെൽവയലുകളിലേയ്ക്ക് (പുസ്തകംസച്ചിദാനന്ദൻ കവിതകൾമൊഴി പേജ് 39)
പൊടിയിലേയ്ക്ക് (സച്ചിദാനന്ദൻ കവിതകൾ മൊഴി പേജ് 405)
ജീവനിലേയ്ക്കുണർത്തുന്നു (പുസ്തകം സച്ചിദാനന്ദൻ കവിതകൾ മൊഴി പേജ് 403)
കഥകളിയരങ്ങിലേയ്ക്കു രക്ഷപ്പെട്ടു (സച്ചിദാനന്ദൻ കവിതകൾ മൊഴി പേജ് 221)
ഇന്നു തണുക്കുന്നെനിയ്ക്കിത് സന്നിയോ (കവിത മൂന്നെ പിന്നെ ആറ്റൂർ രവിവർമ്മ)
ചോദിയ്ക്കുന്നു വനേചരർഅഗ്നിശൂലിയ്ക്കൊരുങ്ങുന്നു(സീതാദുഃഖംവി മധുസൂദനൻ നായർ)
മറച്ചു പിടിയ്ക്കാതെകിടാവാമെന്നിയ്ക്കുമോ?(അനുജൻവി മധുസൂദനൻ നായർ)
കീറിത്തരിയ്ക്കും(വീട്ടിനടുത്തേയ്ക്കു അൽഫോൺസ(മുദ്ര എൻ കെ ദേശം)
ഞാനിതുവരേയ്ക്കെന്ന് (മുദ്ര എൻ കെ ദേശം)
ഞാനിനിരുന്നിടത്തേയ്ക്കോ(മുദ്ര എൻ കെ ദേശം)
മരിയ്ക്കയില്ലവനൊരിയ്ക്കലും(മുദ്ര എൻ കെ ദേശം)
പാടത്തേയ്ക്കിറങ്ങുന്ന കുണ്ഡനീടവഴിയിൽ(കാണെക്കാണെ പി പി രാമചന്ദ്രൻ)
തൊണ്ണൂറുകളിലേയ്ക്ക്(കട്ടപ്പനത്തെ കാറ്റ് പി.പി രാമചന്ദ്രൻ)
പോസ്റ്റാഫീസിലേയ്ക്കുള്ള ,ഒരിയ്ക്കലും(മോഹനകൃഷ്ണൻ കാലടികവിത മണിയോർഡർ(കവിതാ സമാഹാരം മഴപ്പൊട്ടൻ)
കാലുപിടിയ്ക്കാൻ ,പേടിയ്ക്കേണ്ട,വിഷമിയ്ക്കേണ്ട,കോരിത്തരിയ്ക്കുന്നൊരു,
കാത്തിരിയ്ക്കണം,സഹിയ്ക്കുവാൻ,ചോർന്നൊലിയ്ക്കുന്ന,മിണ്സുഖൊഴേയ്ക്കും,മുഷിഞ്ഞിരിയ്ക്കുവോൾ,പുക്കളില്ലാത്തിടത്തേയ്ക്ക്,പോയേയ്ക്കാം
(മോഹനകൃഷ്ണൻ കാലടിസ്വന്തമായിട്ടൊരു മൃഗശാല(കവിതാ സമാഹാരം മഴപ്പൊട്ടൻ)
കേരളകവിത യിൽ ചുരുക്കം ചിലയിടങ്ങളിലും ഇത് കാണാം.
ബ്ലോഗിൽ പലയിടത്തും ഇങ്ങനെയെഴുതാറുണ്ട്.

കേരളപാണിനീയത്തിൽ സന്ധിപ്രകരണത്തിൽ ഇങ്ങനെയെഴുതുന്നു

പ്രത്യയാദിക്കകാരത്തിൻ

മുൻപും താലവ്യയാഗമം.

പ്രത്യയത്തിന്റെ ആദിയിലിരിക്കുന്ന ഇരട്ടിച്ച ‘ക’കാരത്തിനു മുൻപിലുള്ള താലവ്യസ്വരങ്ങൾക്ക് ശേഷവും ‘യ’കാരം ആഗമമായി വരുമെന്ന് അർത്ഥം.

പുസ്തകത്തിലെ ഉദാഹരണങ്ങളിൽ ചിലത്:

തല+ക്ക്= തലയ്ക്ക്
വല+ക്കുന്നു=വലയ്ക്കുന്നു
ചിരി+ക്കുന്നു=ചിരിയ്ക്കുന്നു
ഹരി+ക്കുന്നു=ഹരിയ്ക്കുന്നു

കുളിക്കുന്നുകുളിയ്ക്കുന്നു
പൊടിക്കുന്നുപൊടിയ്ക്കുന്നു
എന്നാൽ 'യ'കാരലിപി ഇല്ലാത്ത രൂപങ്ങൾ വ്യാപകമായിരിക്കുന്നു എന്നും ഡി സി ബുക്സിന്റെ കേരളപാണിനീയം എട്ടാമത്തെ എഡീഷനിൽ പറയുന്നു.ഉപയോഗിച്ചുകൂടെന്ന് പറയുന്നില്ല.

പ്രൊഫസർ ഗോപിക്കുട്ടന്റെ മലയാള വ്യാകരണം എന്ന പുസ്തകത്തിൽ (പേജ് 185) താലവ്യത്തിന് ശേഷം ഇരട്ടിച്ച 'ക'കാരം വന്നാൽ 'യ'കാരം ആഗമിക്കുന്നു* എന്നു പറയുന്നു.പല പുസ്തകത്തിൽ നിന്നുള്ള ഭാഗങ്ങളും കൂടി ഇതിന് അനുബന്ധമായ കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്.

അത് ഇപ്രകാരം

- 1) താലവ്യ സ്വരങ്ങൾക്കുശേഷം വരുന്ന 'ക'കാര 'ങ്'കാരങ്ങൾക്കു താലവ്യധാനി വരുന്നത് സാഹചര്യം കൊണ്ട്,അല്ലെങ്കിൽ,ഭാഷയുടെ ഉച്ചാരണസ്വഭാവങ്ങളിലൊന്നാണത് എന്നു കരുതിയാൽ മതി.അമ്മയ്ക്ക്,പടിക്കൽ,തരിക,മുരിങ്ങക്കാ,മത്തങ്ങാ, എന്നീ ഉദാഹരണങ്ങൾ നോക്കുക പടിക്കല്ല്, തലക്കനം മുതലായവയിലെ കണ്ഠ്യമായ ധാനി ,വളരെ ശ്രദ്ധിച്ച് ഉച്ചരിക്കേണ്ടതാണ്.
- 2) 'ക' കാരത്തിന് കണ്ഠ്യം,താലവ്യം എന്നിങ്ങനെ രണ്ട് ഉച്ചാരണമുണ്ടെന്നാണ് ആറ്റർ കൃഷ്ണപ്പിഷാരോടിയിടയുടെയും കുട്ടികൃഷ്ണമാരാരുടെയും അഭിപ്രായം.

ക വർഗ്ഗത്തിൽപ്പെട്ട 'ക' കാര 'ങ്' കാരങ്ങൾ കണ്ഠ്യമെന്നും താലവ്യമെന്നും രണ്ട് വകയായിട്ടുണ്ട്.തടുക്ക്,മിടുക്ക്, കലക്കി തുടങ്ങിയവയിലെ 'ക' കാരം കണ്ഠ്യവും സീതക്ക്,തറക്ക്,വലിക്ക എന്നിവയിലേത് താലവ്യവുമാണ്.ആറ്റർ കൃഷ്ണപ്പിഷാരോടി സാഹിത്യ ചരിതം(കൊല്ലം 1111, പേജ്69.) ചവർഗ്ഗകവർഗ്ഗങ്ങളുടെ നടുക്കു താലവ്യമായ ഒരു 'ക'കാരമുണ്ട്.വരികയിലെ 'ക' കാരം താലവ്യവും പോകയിലെ 'ക' കാരം കണ്ഠ്യവുമാണ്.കണ്ഠ്യമായ 'ക'കാരം അവിടിവിടെ താലവ്യമായിപ്പോകുന്നതു കൊണ്ട് ഇവയ്ക്ക് പ്രത്യേകം ലിപി ഏർപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ല.എന്നാൽ താലവ്യ 'ക'കാരത്തിന്റെ ഇരട്ടിപ്പിനെ 'യ്ക്ക്' എന്നെഴുതിക്കാണിക്കാറുണ്ട്.അതും വളരെ ശരിയൊന്നുമല്ല. കുട്ടികൃഷ്ണമാരാർ ഭാഷാപരിചയം170)

3) താലവ്യമായ 'യ്ക്ക്' എന്ന കൂട്ടക്ഷരം അർത്ഥവ്യത്യാസം വരുത്തുന്നത് പ്രായേണ,പൂർവ്വസ്വരം അകാരമാകുമ്പോൾ മാത്രമാണ്.അതുകൊണ്ട്,പൂർവ്വസ്വരം അകാരമാണെങ്കിൽ മാത്രമേ താലവ്യോച്ചാരണത്തിന് 'യ്ക്ക്' എന്ന ലിപി എഴുതേണ്ടതുളളൂ.അല്ലാത്തതിടത്ത് കണ്ഠ്യത്തിനും താലവ്യത്തിനും 'ക്ക്' മതിയാവും.ഉച്ചാരണം പരിചയം കൊണ്ട് ശരിയാകും(എനിയ്ക്ക് അതിൽ അത്ര വിശ്വാസം ഇല്ല). കടയ്ക്കൽ,വിലയ്ക്ക്,ചിരിക്കുന്നു,പഴിക്കുന്നു(ഇതു പുസ്തക രചയിതാവിന്റെ അഭിപ്രായമാണ് എന്നു വിചാരിക്കുന്നു;ആരുടെയും പേരും പറയുന്നില്ല. ശ്രീമതി ത്രേസ്യമ്മ തോമസ് നാടാവളളിലും ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചത് ഇതു തന്നെ.മലയാളഭാഷ പഠിപ്പിക്കുന്ന മിക്ക കവികളും മറ്റുപല പ്രമുഖകവികളും എഴുത്തുകാരും വിവാദത്തിൽപ്പെടാതിരിക്കാൻ ഈ നിയമം പരമാവധി പാലിക്കാറുണ്ടെന്നാണ് എനിക്ക് മനസ്സിലായിട്ടുള്ളത്). ഇത് പക്ഷെ പല അഭിപ്രായങ്ങളിലൊന്ന് മാത്രമാണ്.

4)'യ്ക്ക്' എന്ന ലിപി താലവ്യത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു എന്നല്ലാതെ അവിടെ 'യ' കാരധനിയുണ്ടെന്നു കരുതേണ്ടാ.'യ' കാരവും 'ക്ക്' എന്ന കണ്ഠ്യാക്ഷരവും ചേർന്നുണ്ടാകുന്ന കൂട്ടക്ഷരത്തിന് 'യ്ക്ക്' എന്ന് വേർതിരിച്ചെഴുതിയാൽ ഇവയ്ക്ക് തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസം സൂചിപ്പിക്കാം.

നായ്ക്കൾ,പായ്ക്കപ്പൽ(കണ്ഠ്യം ചേർന്ന കൂട്ടക്ഷരം)
ഉച്ചയ്ക്ക്,ചിരിയ്ക്കുന്നു(താലവ്യം)
അമ്മ+ക്ക്(ഉദ്ദേശികാപ്രത്യയം) അമ്മയ്ക്ക്
നീതി+ക്ക്(ഉദ്ദേശികാപ്രത്യയം) നീതിയ്ക്ക്
വല+ക്ക്(പ്രയോജകപ്രത്യയം)+ഉന്നുവലയ്ക്കുന്നു
ഉരി+ക്ക്(പ്രയോജകപ്രത്യയം)+ഉന്നുഉരിയ്ക്കുന്നു
ചിരി+ക്ക്(കാരിതം)+ഉന്നുചിരിയ്ക്കുന്നു.
മടി+ക്ക്(കാരിതം)+ഉന്നു മടിയ്ക്കുന്നു.
ഉച്ച+ക്ക് (ആധാരികാഭാസം) ഉച്ചയ്ക്ക്
പടി+കൽ(ആധാരികാപ്രത്യയം)പടിയ്ക്കൽ
വിളി+കൽ(കൃത് പ്രത്യയം)വിളിയ്ക്കൽ
വാഴ+കാ(പദങ്ങളുടെ ചേർച്ച) വാഴയ്ക്ക

ഇവിടെ 'ക' കാരത്തിന്റെ ഇരട്ടിപ്പ് ദ്വിത്വ സന്ധിയാണ്)

പല കവിതകളിലെയും കേരളപാണിനിയിലെയും മേൽപ്പറഞ്ഞ ചില പുസ്തകത്തിലെയും ഉദാഹരണങ്ങളുമാണ് സത്യത്തിൽ 'യ'കാരം ഉപയോഗിക്കുന്നതിൽ കുഴപ്പമില്ലെന്ന നിഗമനത്തിലെത്തിച്ചത്.

ഏ. ആർ. രാജരാജവർമ്മയുടെ കേരളപാണിനീയത്തിന് 100 വർഷത്തിന് മുകളിൽ പഴക്കമുണ്ട്.വ്യാകരണ നിയമങ്ങളൊക്കെ പല വർഷങ്ങളിലും പുതുക്കിയിട്ടുണ്ട്.പുതിയ വ്യാകരണ രചനകളും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്.ഇതിലൊക്കെ തന്നെ പല കാര്യത്തിലും വ്യത്യസ്ത അഭിപ്രായങ്ങളും ഉണ്ട്.എങ്കിലും പല ഭാഷാ പരിഷ്കാരങ്ങൾക്കും 'വിദഗ്ദ്ധർ' സമ്മതം കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്; അത് സ്കൂളുകളിൽ പാഠ്യവിഷയത്തിലുമുൾപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്.കുട്ടികൾക്കും മറ്റ് ഭാഷയിൽ നിന്നും മലയാളം പഠിക്കാൻ വരുന്നവർക്കും 'യ'കാരം സൃഷ്ടിക്കാവുന്ന തലവേദന ചില്ലറയല്ല.കിടയ്ക്കുക/കിടക്കുക, മറയ്ക്കുക/ മറക്കുക,വിലക്ക്/വിലയ്ക്ക് ഇവിടെയൊക്കെ സന്ദർഭമനുസരിച്ച് 'യ' കാരം ഉപയോഗിക്കാൻ പറയുക മാത്രമെ വ്യാകരണത്തിന് സാധിക്കുകയുള്ളൂ.പരിഹാരമെന്ന നിലയിൽ അർത്ഥവ്യത്യാസം വരാതിടത്തല്ലാം 'യ' കാരം വേണ്ടെന്ന നിയമവുണ്ടായി.ഞാൻ സ്കൂളിൽ പഠിച്ചതുമിതാണ്.നാട്ടുഭാഷ അപ്പടി പകർത്തിയപ്പോൾ കവിതയിൽ പ്രശ്നവുമായി.

2010 ൽ എൻ കെ ദേശത്തിന് സാഹിത്യ അക്കാദമി അവാർഡ് നേടിക്കൊടുത്ത കൃതിയായ മുദ്രയിൽ 'യ'കാരം മേൽപ്പറഞ്ഞ രീതിയിൽ പലയിടത്തും ഉപയോഗിച്ചിട്ടുണ്ട്. കവിയുടെ ആവിഷ്കാരസ്വാതന്ത്ര്യത്താൽ ഈ നിയമത്തിന് ചില പഴുതുകളുണ്ട് എനിക്കു തോന്നുന്നു.അർത്ഥവ്യത്യാസം ധ്വനിപ്പിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ കവികളത് ചില വേളകളിലുപയോഗിക്കാൻ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നു എന്നും കരുതാം.എന്തായാലും എന്റെ തെറ്റ് ഞാൻ തിരുത്തുന്നതായിരിക്കും.എങ്കിലും ഇക്കാര്യത്തെക്കുറിച്ച് കൂടുതൽ അറിയാനും താല്പര്യമുണ്ട്.പല കവികളുമിതുപയോഗിക്കുന്നതിലെ കാരണമിനിയും പിടികിട്ടിയിട്ടില്ല എന്നും കൂടി പറഞ്ഞുകൊള്ളട്ടെ.

വ്യാകരണപണ്ഡിതർക്കും ഗവേഷകർക്കും വളരെയധികം പഠനസാധ്യതകളുള്ള വിഷയമാണിത്.എന്നേപ്പോലെ കവിതയെക്കുറിച്ച് അറിവില്ലാത്തവരുടെയും എഴുത്ത് വശമില്ലാത്തവരുടെയും പുസ്തകങ്ങൾ പഠനവിഷയമാക്കുന്നതിനു പകരം മഹാകവികളുടെയും പ്രമുഖ കവികളുടെയും കവിതകളിൽ ഇപ്രകാരമുള്ള പലപ്രയോഗങ്ങൾ ഒരോ കാലത്തുമുണ്ടായത്,അതിന്റെ ഇപ്പോഴത്തെ അവസ്ഥ തുടങ്ങി നിരവധി വ്യാകരണസംബന്ധിയായ വിഷയങ്ങൾ ദയവായി പരിഗണനയ്ക്കെടുക്കുമല്ലോ

സന്തോഷ് പാലാ

mcsanthosh@yahoo.com